

sunde Kødvarer og under den Forudsætning, at disse Institutioner saa nogenlunde skulde kunne forrente sig gennem den i de sanktionerede Sundhedsvedtægter garanterede Slagte- og Kontrolafgift og ved, at der i vedkommende Kommune kun maatte forhandles det Kød, der var stemplet af Byens egen Kontrol. Men i de senere Aar er Eksportsvineslagteriernes Rettigheder med Hensyn til Indførsel og Forhandling af Kødvarer i Kommunerne stadig blevet udvidet, og i den nyeste Tid har denne Udvikling antaget en for de offentlige Slagtehusene meget skæbnsvanger Karakter, saaledes at den af Justitsministeriet i et enkelt Tilfælde opstillede udtrykkelige Betingelse, at Slagtehusene skulde forrente sig, saa langt fra er Tilfældet. „Nærværende Andragende fremkommer i det Haab, at den høje Regering og Rigsdag vil finde det retfærdigt og berettiget, at de Kommuner med offentlige kommunale Slagtehusene, der har lidt Tab ved Forbudet i 1915 mod at slagte Svin, hvorved de offentlige kommunale Slagtehusenes Svinehaller blev overflødige og til Dels værdiløse, faar nogen Erstatning af det offentlige, forsaavidt Tabet ikke er opvejet paa anden Maade ved forøget Indtægt i Krigsaarene.“

Det kan ikke ses, at der paa dette Andragende foreligger Svar fra Ministeren.

Udvalget gør ikke Indstilling.

9. Fra Fredsinvalid *G. S. Godtfredsen* af Aarhus om Forhøjelse af Invalideunderstøttelse. (Indbragt i Folketinget den 28. Oktober 1919 af Folketingsmanden for Randers Amts 6te Valgkreds, *N. Neergaard*).

Andrageren erholder Invalideunderstøttelse, stor 225 Kr. aarlig, samt Dyrtidstillæg, men andrager paa Grund af den herskende Dyrtid og sin Arbejdsudygtighed om Forhøjelse af Understøttelsen, eventuelt et eller andet Arbejde i Statens Tjeneste.
4 Bilag medfølger.

Udvalget gør ikke Indstilling.

10. Fra en *Kreds af Kvinder* om Understøttelse til Forsøg med Hensyn til Kvinders Forberedelse til frivilligt Arbejde i Statens Tjeneste, særlig under Nødstilstande. (Indbragt i Folketinget den 28. Oktober 1919 af det 6te Medlem for Aarhus Amt, *Karen Ankersted*).

Idet Andragerinderne peger paa, at Kvinderne i alle de krigsførende Lande under selve Krigen tog energisk Del i Arbejdet for deres Fædreland og sikkert ogsaa under de tilstundende Fredsforhold vil fortsætte dermed, ønsker de, at der ogsaa hos de unge Kvinder herhjemme vækkes Interesse herfor, saaledes at Kendskab til elementær Sygepleje og Husgerning hører med til enhver ung Kvindes Uddannelse. Andragerinderne vil derfor gerne se sig i Stand til at opfordre unge Kvinder til at melde sig som Deltagere i fortløbende Kursus paa 6—12 Maaneder. Men da det muligvis vil være vanskeligt for nogle af dem at frigøre sig for andet Arbejde og at skaffe sig Ophold i Nærheden af Uddannelsesstedet, var det ønskeligt, om der kunde tilstaaes Understøttelse hertil, ligesom der maatte være Midler til at honorere Lærerkrafter. Andragerinderne ønsker, at der fra Statens Side aabnes Kvinderne, der har faaet samme politiske Rettigheder som Mændene, Adgang til at dygtiggøre sig — som Mændene mod de ydre Fjender — „mod de indre Fjender, som altid truer ethvert Folks Levedygtighed og Arbejdskraft: Sygdom og Synd, Fattigdom og Nød og Ulykker af hvad Art nævnes kan“. For at blive i Stand til at anstille de af Andragerinderne ønskede Forsøg anmoder de Regering og Rigsdag om „foreløbig at stille et Beløb paa indtil 25 000 Kr. til deres Raadighed.“

4 Bilag medfølger.

Udvalget gør ikke Indstilling.